



BIULETYN

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 1 marca 1956 r.

Nr 6

Poz. 27 - 29

T R E Ś Ć :

I. ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 27 — nr 39 z dnia 18.II.1956 r. w sprawie zasad gospodarowania w roku 1956 bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rozrachunku gospodarczego,
- Poz. 28 — nr 41 z dnia 22.II.1956 r. zmieniające zarządzenie w sprawie planowania przewozu przesyłek drobnymi kolejami normalnotorowymi.

II. PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 29 — nr 2 z dnia 15.II.1956 r. w sprawie sporządzania części opisowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

WYKAZ NR 1 AKTÓW NORMATYWNYCH WYDANYCH PRZEZ PRZEWODNICZĄCEGO PKPG.

27.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 39 z dnia 18 lutego 1956 r.

(znak: ZALE-01-7)

w sprawie zasad gospodarowania w roku 1956 bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

W wykonaniu postanowienia § 1 ust. 5 uchwały nr 181 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. w sprawie wzmocnienia kontroli bezosobowego funduszu płac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 27, poz. 262) zarządzają się, co następuje:

§ 1. 1. Bezosobowy fundusz płac przeznaczony jest na pokrycie wynagrodzeń osobom fizycznym nie będącym płatnikami podatku obrotowego i dochodowego, za:

- 1) prace, dla których ze względu na ich doraźny lub przejściowy charakter bądź też ze względu na niewielkie rozmiary nie jest przewidziane zatrudnienie w planie zatrudnienia przedsiębiorstwa (np. drobne remonty i naprawy, pranie i naprawa odzieży ochronnej i roboczej, sprzątanie pomieszczeń),
- 2) prace przewozowe,
- 3) prace za- i wyładunkowe, o ile nie są one wykonywane przez własne brygady za- i wyładunkowe,
- 4) udział w posiedzeniach komisji,
- 5) wykłady prowadzone przez wykładowców, nie będących pracownikami przedsiębiorstwa, w zakresie szkolenia wewnątrzzakładowego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 6) prace zleczone w zakresie księgowości w przypadku, gdy pracownik dotychczas wykonujący te prace korzysta z urlopu macierzyńskiego, odbywa ćwiczenia wojskowe lub nieobecny jest z tytułu choroby dłużej niż jeden miesiąc,
- 7) ekspertyzy, porady, konsultacje, których wykonania wykracza poza normalny zakres działalności przedsiębiorstwa,
- 8) prace związane z opracowaniem, oceną lub realizacją projektów racjonalizatorskich oraz popularyzacją wynal-

czości i postępu technicznego przy zachowaniu postanowień zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 34 z dnia 8 marca 1955 r. w sprawie zabezpieczenia w planach techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 25),

- 9) udział w orkiestrze zakładowej, o ile zgodnie z obowiązującymi przepisami za udział ten przysługuje wynagrodzenie.

2. Przepis ust. 1 pkt 6 stosuje się wyłącznie do komórek finansowo-księgowych, w których zatrudnionych jest nie więcej niż 4 osoby.

3. Wydatkowanie kwot z bezosobowego funduszu płac za prace wymienione w ust. 1 pkt 1), 2), 3), 6), 7) i 8) może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy prace te nie mogą być wykonane przez pracowników przedsiębiorstwa w czasie normalnych godzin pracy.

§ 2. 1. Prace wymienione w § 1 mogą być wykonywane zarówno przez pracowników obcych, jak i przez pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie z tym jednak, że prace za- i wyładunkowe wykonywane przez pracowników własnych brygad za- i wyładunkowych nawet po godzinach normalnej pracy nie mogą być opłacane z bezosobowego funduszu płac.

2. W przypadku zawarcia umowy o wykonanie robót i usług między dwoma przedsiębiorstwami, przedsiębiorstwo-wykonawca nie może zlecić wykonania tych robót i usług pracownikom przedsiębiorstwa-zleceniodawcy.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia za prace za- i wyładunkowe opłacane z bezosobowego funduszu płac ustala się w oparciu o obowiązujące stawki akordowe.

2. Za prace inne niż wymienione w ust. 1 a opłacane z bezosobowego funduszu płac, na które określone są:

- a) stawki akordowe — wynagrodzenie nie może przekroczyć 150% stawki akordowej,
- b) stawki godzinowe — wynagrodzenie nie może przekroczyć 200% stawki godzinowej.

3. W przypadku wykonania prac, na które nie ma ustalonej obowiązującej stawki, wynagrodzenie nie może przekroczyć kwoty uzyskanej z przemnożenia ilości pracowników-godzin potrzebnej do wykonania tej pracy przez podwójną stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach niezbędnych do wykonania tej pracy.

4. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach i w pracach komisji może być wypłacane jedynie w tych przypadkach, gdy posiedzenia i prace komisji zostały na podstawie obowiązujących przepisów uznane za płatne. Wynagrodzenia te muszą być zgodne z obowiązującymi stawkami.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo udzielające zlecenia obowiązane jest sporządzić kalkulację z podaniem podstawy ustalenia stawki oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia danej pracy, o ile wynagrodzenie za pracę wypłacone poszczególnej osobie, a opłacane z bezosobowego funduszu płac przekracza 400 zł.

2. Na prace, których wynagrodzenie nie przekracza 400 złotych, jednostka zlecająca wystawia zlecenie podając jedynie rodzaj pracy i wysokość wynagrodzenia.

3. Wypłaty za prace wymienione w § 1 ust. 1, pkt 4), 5) i 9) nie wymagają sporządzenia kalkulacji ani zlecenia, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Kalkulacja i zlecenie, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być podpisane przez głównego (starszego) księgowego.

5. Wypłata wynagrodzenia następuje po pisemnym stwierdzeniu, że praca została wykonana.

§ 5. 1. Bezosobowy fundusz płac, ustalony w Narodowym Planie Gospodarczym rozdzielają ministerstwa i centralne urzędy na podległe im jednostki w taki sposób, aby kwartalne plany operatywne przedsiębiorstw obejmowały jedynie 75—85% ogólnej kwoty bezosobowego funduszu płac; 10—15% ogólnej kwoty bezosobowego funduszu płac powinno pozostać jako rezerwa do dyspozycji poszczególnych centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, a 5 — 10% do dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego).

2. W przypadku wykorzystania przez przedsiębiorstwo całego przyznanego na dany kwartał bezosobowego funduszu płac i konieczności pokrycia w tym kwartale dalszych wydatków z bezosobowego funduszu płac, centralny zarząd (jednostka równorzędna) może dokonać zwiększenia bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa z rezerwy bezosobowego funduszu płac będącej w dyspozycji centralnego zarządu (jednostki równorzędnej).

3. W przypadku wyczerpania rezerwy bezosobowego funduszu płac w centralnym zarządzie (jednostce równorzędnej) zwiększenia bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstwa może dokonać ministerstwo (urząd centralny) z rezerwy bezosobowego funduszu płac będącej w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego).

4. W przypadku, gdy dla gospodarki przedsiębiorstwa korzystniejsze jest wykonanie prac przewidzianych w pozycji „pozostałe nakłady“ planu kosztów własnych przez pracowników zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie lub pracowników obcych — niż powierzenie tych prac obcemu przedsiębiorstwu — właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą zezwolić na przeniesienie do bezosobowego funduszu płac odpowiednich kwot z pozycji „pozostałe nakłady“ planu kosztów własnych. Kwoty te mogą być wykorzystane jedynie na prace przewidziane poprzednio w ramach „pozostałych nakładów“ planu kosztów własnych.

5. Rezerwa bezosobowego funduszu płac będąca w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego) utworzona z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstw finansowych przez Narodowy Bank Polski może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny, jak również rezerwa utworzona z bezosobowego funduszu płac przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski.

6. Bezosobowy fundusz płac nie wykorzystany w kwartale, na który został zaplanowany, nie może być wykorzystany w następnych kwartałach.

7. Rezerwa bezosobowego funduszu płac będąca w dyspozycji ministerstwa (urzędu centralnego) i centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) może być wykorzystana w ciągu całego roku.

8. Postanowienia ust. 1 — 7 stosuje się odpowiednio do centralnych organizacji spółdzielczych i podległych im jednostek organizacyjnych.

§ 6. Przedsiębiorstwa przedkładają bankom finansującym kwartalny plan bezosobowego funduszu płac w kwocie globalnej, bez rozbicia na poszczególne pozycje.

§ 7. Postanowienia zarządzenia dotyczące przedsiębiorstw należy odpowiednio stosować do spółdzielni.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r. Tracą moc:

- 1) instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 3 z dnia 25 września 1952 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac (Biuletyn PKPG z 1952 r. nr 40, poz. 190 i z 1954 r. nr 4, poz. 25),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 95 z dnia 10 maja 1954 r. w sprawie wypłat z bezosobowego funduszu płac (Biuletyn PKPG nr 13, poz. 60),
- 3) § 3 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy wykorzystaniu kwot przeznaczonych na współzawodnictwo, nagrody indywidualne oraz wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy o funduszu zakładowym (Monitor Polski Nr A-67, poz. 883).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

28.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 41 z dnia 22 lutego 1956 r.

(znak: KL-2K-6-10)

**zmieniające zarządzenie w sprawie planowania przewozu
przesyłek drobnych kolejami normalnotorowymi.**

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 31 z dnia 3 lutego 1953 r. w sprawie planowania przewozu przesyłek drobnych kolejami normalnotorowymi (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 18) w § 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W planach przewozu przesyłek drobnych (w rubryce „uwagi“) należy wykazywać masę towarową zaplanowaną do przewozu w pojemnikach“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. M. Lesz

29.

**PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 2 z dnia 15 lutego 1956 r.

(znak: KP-IVt-1003/55)

w sprawie sporządzania części opisowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

1. Jak wynika z doświadczeń komisji oceny projektów inwestycyjnych, znaczna część projektów wstępnych i technicznych zawiera nadmiernie rozbudowane części opisowe. Opisy projektów w wielu przypadkach są opracowane bardziej szczegółowo niż tego wymaga dane stadium dokumentacji lub poruszają w sposób obszerny zagadnienia nieistotne.

2. Np. opis wytwórni żywic metakrylowych w projekcie wstępnym Zakładów Chemicznych „Oświęcim“ obejmuje aż 237 stron, a opis i obliczenia aparatury, zbyt szczegółowe jak na projekt wstępny, obejmują 335 stron.

3. W projekcie wstępnym kopalni „Trzebieńka“ opis części warsztatowej obejmuje 64 strony. W opisie tym podaje się m. in. szczegółową specyfikację wszystkich narzędzi i przyrządów warsztatowych. Wystarczający dla projektu wstępnego opis tej części mógł być dokonany na kilku stronach. Przykładów takich jest znacznie więcej zarówno w projektach wstępnych jak i technicznych.

4. Ponieważ nadmierne i zbędne rozszerzanie opisów powoduje niepotrzebne podwyższenie kosztu dokumentacji i opóźnienie terminów jej wykonania — zwraca się uwagę ministerstw i urzędów centralnych, którym podporządkowane są biura projektów, na konieczność pouczenia tych biur, aby opracowania części opisowych projektów ograniczać do zakresu niezbędnego i dostosowanego do potrzeb danego stadium dokumentacji.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

WYKAZ NR 1 AKTÓW NORMATYWNYCH

wydanych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w 1956 r. ogłoszonych w Monitorze Polskim i nie ogłoszonych, z okresu od dnia 1 stycznia do dnia 15 lutego 1956 r.

Zarządzenia:

- nr 1 z dnia 9 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla oceny projektu bilansu siły roboczej w rolnictwie na lata 1956—60 (znak: PW-D-16), nie ogłoszone.
- nr 2 z dnia 9 stycznia 1956 r. w sprawie zakazu wywożenia koleją żwiru i pospółki poza granice niektórych województw (znak: P.B.6-Kr/A-12), Monitor Polski Nr 2, poz. 22.
- nr 3 z dnia 10 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla ustalenia wydajności krosien w przemyśle bawełniarskim w okresie 1956—60 r. (znak: PL-2-N-12), nie ogłoszone.
- nr 4 z dnia 10 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla ustalenia wydajności wrzecion i wysokości wyprzędów w przemyśle bawełniarskim w okresie 1956—60 r. (znak: PL-2-N-12), nie ogłoszone.

- nr 5 z dnia 10 stycznia 1956 r. w sprawie zasad zawierania umów o wykonanie robót geodezyjnych i kartograficznych (znak: KP-XII-5-2), Monitor Polski Nr 5, poz. 40.
- nr 6 z dnia 12 stycznia 1956 r. w sprawie przyznania pracownikom inżynieryjno-technicznym dodatku specjalnego za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia (znak: AD-1-11-4), nie ogłoszone.
- nr 7 z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie aktualizacji planu prac geologicznych na 1956 r. (znak: GR-4-7c-3), nie ogłoszone.
- nr 8 z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie gospodarowania papierem przeznaczonym na wykonywanie druków manipulacyjnych oraz opakowań papierowych i kartonowych z nadrukiem (znak: MEB-833), Monitor Polski Nr 5, poz. 41.
- nr 9 z dnia 16 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla opracowania projektu wykazu cen porównywalnych w rolnictwie i przeliczenia planu rolnictwa na 1956 r. (znak: KO-1-36-43), nie ogłoszone.
- nr 10 z dnia 13 stycznia 1956 r. w sprawie przeliczenia zbiorczych zestawień kosztów (kosztorysów generalnych) na ceny obowiązujące po 1 dniu stycznia 1956 r. (znak: KP-IV-KO-38), nie ogłoszone.
- nr 11 z dnia 16 stycznia 1956 r. w sprawie realizacji indywidualnego budownictwa mieszkaniowego i przykładowego w 1956 r. (znak: KM-IIB-18a-3), nie ogłoszone.
- nr 12 z dnia 19 stycznia 1956 r. w sprawie komisji dla opracowania zagadnień problemowych budownictwa indywidualnego w mieście i na wsi w okresie planu 5-letniego (znak: KM-IIB-19a-2), nie ogłoszone.
- nr 13 z dnia 19 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla opracowania problemowych zagadnień z zakresu budownictwa miejskiego w planie 5-letnim (znak: KM-IIB-19a/3), nie ogłoszone.
- nr 17 z dnia 20 stycznia 1956 r. w sprawie powołania komisji dla opracowania wniosków w zakresie zasad wynagradzania pracowników za realizację planu postępu technicznego (znak: TE-11A-03-5), nie ogłoszone.
- nr 22 z dnia 21 stycznia 1956 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu uruchamiania Planu Inwestycyjnego oraz aktualizacji planu rozdziału robót budowlano-montażowych na rok 1956 (znak: BU-3-42-33), nie ogłoszone.
- nr 25 z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (znak: CE-1-A-14-4), Monitor Polski Nr 11, poz. 136.
- nr 27 z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie ramowego trybu i terminarza prac w PKPG nad projektem NPG na 1957 r. (znak: KO-1-1-37), nie ogłoszone.
- nr 29 z dnia 7 lutego 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania cen usług (robót) o charakterze przemysłowym wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nieuspołecznionej (znak: CEI-A-14-5), Monitor Polski Nr 14, poz. 222.
- nr 30 z dnia 8 lutego 1956 r. w sprawie powołania komisji dla zakwalifikowania urządzeń przemysłowych na te-

- renie bylej rektyfikacji w porcie Szczecińskim przy nadbrzeżu „Ewa“ (znak: MN3-52-1), nie ogłoszone.
- nr 31** z dnia 8 lutego 1956 r. w sprawie powołania komisji dla ustalenia perspektywy rozwoju przerobu chemicznego gazów: koksochemicznego i ziemnego w latach 1956—1965 (znak: TE-3A-14-8), nie ogłoszone.
- nr 32** z dnia 3 lutego 1956 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych, zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych, podległych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (znak: AD-1-9-2), nie ogłoszone.
- nr 33** z dnia 8 lutego 1956 r. w sprawie ustalenia należności przysługującej dyrekcjom budowy osiedli robotniczych z tytułu sprawowania czynności nadzoru nad wykonaniem inwestycyjnych robót budowlano-montażowych (znak: OP.15-50/55), Monitor Polski Nr 14, poz. 223.
- nr 34** z dnia 9 lutego 1956 r. w sprawie powołania komisji dla opracowania wniosków co do zakresu oszczędności stosowania miedzi w przemyśle elektrotechnicznym na okres 1956—1960 r. (znak: MN3-40-5), nie ogłoszone.
- nr 35** z dnia 11 lutego 1956 r. w sprawie uzupełnienia projektu Planu Pięcioletniego niektórych resortów w zakresie rozwoju techniki, programem mechanizacji robotów ładunkowych na bocznicach kolejowych (znak: KŁ-2D-4-1), nie ogłoszone.
- nr 36** z dnia 14 lutego 1956 r. w sprawie cen po jakich spółdzielnie i sklepy komisowe mogą sprzedawać używane maszyny biurowe osobom nie będącym jednostkami państwowymi (znak: CE-1A-29-7), Biuletyn Państwowej Komisji Cen nr 7.
- nr 37** z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie powołania komisji dla uporządkowania przepisów o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (znak: BI-2M-21), nie ogłoszone.
- nr 38** z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie uzgodnienia przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego danych liczbowych za 1955 r. i lata poprzednie zamieszczanych w opracowywanych materiałach do Planu Pięcioletniego z Głównym Urzędem Statystycznym (znak: PW-02-1), nie ogłoszone.
- Pismo okólne:**
- nr 1** z dnia 23 stycznia 1956 r. w sprawie materiałów do planu 5-letniego na lata 1956—60 (znak: PW-BG-3), nie ogłoszone.
- Uwaga:** zarządzenia nr 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 23, 26 i 28, okólniki nr 1 i 2, pisma okólne nr 2 i 3 — ogłoszone zostały w Biuletynie PKPG nr 1 — 5.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 81963.

PRENUMERATA: kwartalna 9 zł, półroczna 18 zł, roczna 36 zł. Cena egz. 1 zł.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe i listonosze. Instytucja i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są Oddziały i Delegatury „Ruchu“, składają zamówienia w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruchu“. Zamówienia na prenumeratę należy składać od dnia 11 do dnia 10 m-ca poprzedzającego okres prenumeraty.

Zaległe egzemplarze sprzedają sklepy Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“ w W-wie, ul. Wiejska 14 i Puławska 108. Poza Warszawę pisma dostarcza Biuro Wysyłkowe Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“, ul. Puławska 108.

Zamówienie PWG 89/Cz/56, podpisano do druku 1.III.56 r., druk ukończono 5.III.56 r.

Nakład 22777. Papier gazet. 50 gr, ark. wyd. 0,7

Zam. 1206/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa.